

มูลนิธิรณรงค์

การต่อ ยอดความเมตตา

ผศ.นพ.พรเลิศ จิตรแก้ว

หน่วยเวชบำบัดวิกฤต
ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉบับนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ อันแสดงถึงพลังความเมตตาของผู้ป่วยระยะสุดท้ายในไอ.ซี.ยู.

ทางคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับเครือข่ายพุทธิกา และโรงพยาบาลนครปฐม ได้จัดการอบรมอาสาข้างเตียง โดยการให้นิสิตแพทย์ชั้นปี 1-3 เป็นเพื่อนคุยกับผู้ป่วยเรื้อรังและผู้ป่วยระยะสุดท้าย ในวันสุดท้ายของการฝึกอบรม เราได้พานิสิตไปเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลนครปฐม

นิสิตแพทย์สาวน้อยคนหนึ่งได้มีโอกาสไปเยี่ยมผู้ป่วยชายกลางคนในไอ.ซี.ยู. พยาบาลบอกกับเธอว่าผู้ป่วยเป็นมะเร็งระยะลุกลาม หลังผ่าตัดไม่สามารถหายใจเองได้ ต้องใส่ท่อช่วยหายใจมาเป็นเดือนแล้ว จากการสังเกตพบว่านิสิตค่อนข้างอึดอัดที่ต้องเยี่ยมผู้ป่วยที่ไม่สามารถพูดได้ แต่กระนั้นก็ได้ยินการแนะนำตัวว่าเป็นอาสาสมัครนิสิตแพทย์มาเยี่ยมให้กำลังใจคุณลุงนะคะ คุณลุงแม้พูดไม่ได้ ก็มีท่าทีกระตือรือร้นส่งภาษาไปพร้อมกับการเขียนกระดาษข้อความไปมา

หลังจากนั้นข้าพเจ้าต้องไปสังเกตการณ์ที่อื่นเลยไม่รู้ว่าการสื่อสารจบลงอย่างไร

หนึ่งปีถัดมาในชั่วโมงจริยศาสตร์ เราขอให้นิสิตแพทย์หาตัวแทนกลุ่มมาเล่าประสบการณ์ที่พัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่ **“เก่ง ดี มีสุขง่าย”** นิสิตแพทย์ท่านนี้ก็ออกมาเป็นตัวแทนกลุ่ม โดยเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังถึงความประทับใจในการเยี่ยมผู้ป่วยครั้งนั้น เธอบอกว่าผู้ป่วยเขียนหนังสือขอบคุณที่มาเยี่ยม บอกให้ตั้งใจเรียน และอวยพรให้เป็นแพทย์ที่ดียิ่งขึ้นไป โดยทุกวันนี้เธอยังเก็บกระดาษแผ่นนั้นเป็นเครื่องเตือนใจ และให้กำลังใจตัวเองยามต้องเรียนหนัก

ผมคิดว่าคุณลุงท่านคงคืนร่างให้กับโลกนี้ไปนานแล้ว แต่ผมเชื่อว่าท่านคงยินดี ที่ได้รับรู้ว่าช่วงเวลาที่ย่างกายท่านมีกำลังถดถอยแทบจะทำอะไรไม่ได้ ความเมตตาพยายามสื่อสารช่วงสั้น ๆ กำลังต่อยอดเป็นพลังให้นิสิตแพทย์น้อย ๆ คนหนึ่งก้าวเดินไปสู่ความเป็นแพทย์ที่ดีต่อไป